

Szicíliában jártunk

tores Tudisca, a kar dékánja és Dr. Paolo Vicentini mezőgazdasági és erdészeti miniszter. Az előadásokon általános képet kaptunk Olaszország erdeiről, erdőstülségéről és fafajösszetételéről. Kávészünet után a Kiotói Egyezmény olaszországi problémáiról és lehetséges megoldásairól volt szó. Délután a palermói botanikus kert gazdag gyűjteményét látogattuk meg, ahol szinte az összes mediterrán faj megtalálható. Mi a mandarinnal próbáltunk közelebből megismerkedni, de még kissé éretlen volt.

A következő nap témája Szicília természeti erőforrásainak kezelése és megőrzése volt. A legérdekesebb előadás az *Abies nebrodensis* fenyőfajról szólt. Ebből a fajból a világon mindösszesen 43 példány található természetes körülmények között, és az is ott Szicíliában. Minden egyes egyed megjelöltek, és pontos GPS koordinátája ismert. Majd hallhattunk a faj ex-situ és in-situ megőrzési formáiról. Legvégül az előadásorozat záró akkordjaként az ott előforduló gombák jelentőségéről volt szó.

Délután a palermói királyi palota meglátogatására került sor, amely 2500 éves múltra tekint vissza, így építészeti matuzsálemnek számít. Manapság sok intézmény működik falai között, többek között itt ülésezik a szicíliai tartományi parlament is. A palotában található a királyi kápolna, a turisták egyik közkedvelt látogatóhelye. Akinek lehetősége van Palermóban járni, az feltétlenül nézze meg ezt a csodálatos építészeti alkotást.

A következő nap Szicília természetvédelmi ritkaságaival ismerkedtünk meg. A Madonna Nemzeti Parkban saját szemünkkel láthattuk az *Abies nebrodensis* természetes körülmények között is. A faj védelmére igen nagy hangsúlyt fektetnek a helyi szakemberek, magas drótkerítéssel védik a vadaktól,

2005. október 2. és 9. között az IFSA (International Forestry Students' Association) palermói szervezete konferenciát rendezett erdőmérnök-hallgatóknak. Mi négyen, *Eredics Attila*, *Hoffmann Pál*, *Nabóczki László* és *Tber András* a Nyugat-Magyarországi Egyetem negyedéves erdőmérnök-hallgatói vagyunk, és bennünket ért az a megtiszteltetés, hogy képviselhettük hazánkat.

Mivel nem találtunk elfogadható árú repülőjáratot, ezért az autó mellett döntöttünk, így az út is izgalmasabbnak ígérkezett. Szeptember 30-án pénteken indultunk el, de mivel Szicíliában akartunk alaposabban körülnézni, ezért a „csizma szárán” csak aludni álltunk meg. Az első éjszakát Rómától délre egy tengerparti strandon töltöttük el. Mivel már sötétben értünk oda, az autó fényszórójánál akartuk a sátrunkat felverni. Csakhogy az akkumulátor lemerült. Így nekiálltunk a kocsit betolni,

hogy kicsit töltődjön az akku. Aki már próbált egy telepakolt kocsit a Dakarralin a mély homokban tologatni, az el tudja képzelni a következő háromgyed óránkat. Ébredéskor a tengeren megcsillanó kelő nap látványa azonban kárpótolt mindezért. Másnap estére értünk Szicília fővárosába, Palermóba, ahol vendéglátóink igazi olasz spagettivel vártak bennünket, ami kétnapi máj(k)rém evés után igen jólesett.

Vasárnap Szicília délnyugati partját fedeztük fel. Itt Agrigento környékén összefüggő fenyőerdők húzódnak, egészen a tenger partjáig. Mivel ott október elején is egész kellemes az időjárás, ezért jót fűrdtünk a tengerben. Hétfőn Palermó belvárosával ismerkedtünk, és ellátogattunk egy közeli kis halászfaluba is.

Kedden, október 4-én kezdődött a hivatalos program. A Palermói Egyetem konferenciatermében zajlottak a szemináriumok. Előadást tartott *Prof. Salva-*

valamint a turistáktól. Délután egy magasabb hegységben folytattuk a szakmai tanulmányutat. Először nagy meglepetésünkre egy, a hazaihoz nagyon hasonló bükkösön keresztül vezetett az utunk egy bekerített erdőrészelethez. Mint megtudtuk, ez szigorúan védett természetvédelmi terület, ahol csak az előre kijelölt ösvényen lehet haladni. A kerítésen túl pár méter megtétele után hatalmas méretű tiszafa-óriások tűntek fel. Ekkorákat nálunk még parkokban sem lehet látni. Vacsoránál újra megízlelhattuk a jellemző szicíliai ételeket, és viszonzásul vendéglátóink is kóstolót kaptak Magyarország világhírű borairól, és megízlelhatték a téliszalámkat is.

Másnap az Etnához indultunk, azonban a busz műszaki hibája miatt csak az út feléig jutottunk el. Mire a buszt meg-

javították, már csak egy rövidebb „szakmai” programra maradt idő. A bátrabb jelentkezők egy sebes vizű folyóban canyoning túrán vehettek részt. Ez hasonlít a vadvízi evezéshez, csak csónak meg evező nélkül. Kaptunk termo ruhát, bukósisakot és mentőmellényt. Ebben a felszerelésben mókásan néztünk ki, de csak addig mosolyogtunk, amíg egy 15 méteres szakadék peremére nem értünk. Itt a vezető közölte, hogy egy könnyed ugrás után, a lent sebesen örvénylő vízben találkozunk. Volt, aki nem mert leugrani, de a túravezető ezen a problémán könnyen segített: lelökte a szikláról. Innen már csak az ár sodort minket tetszése szerint egyik sziklától a másikig. Mindenki számára nagy megkönnyebbülés volt, mikor leértünk a csendesebb szakaszhoz. Ezt szerencsésen túléltük (szó szerint).

Utolsó nap egy tengerparti természetvédelmi területre látogattunk volna el, de ezen sajnos mi már nem vehettünk részt. Megköszönve a szíves vendéglátást, búcsút vettünk barátainktól, és haza indultunk.

Ezúton is szeretnénk megköszönni dr. Mészáros Károly dékán úrnak az utazásunkhoz nyújtott anyagi hozzájárulását, valamint Dario Vespertinonak és Fabio Pastorellanak, az IFSA palermói képviselőinek, hogy részt vehettünk ezen a konferencián. Bízom benne, hogy a jövőben mi is hasonlóképpen vendégül láthatjuk olasz barátainkat.

Szöveg: **Nahóczki László**
elnök IFSA LC Hungary

Eredics Attila

elnökhelyettes IFSA LC Hungary

Képek: **Hoffmann Pál**

Pálmaolaj vagy orangután

A kihalás szélén állnak az orangutánok fogyasztói szokásaink miatt. Szakemberek becslése szerint 2020-ra kihalhat a Borneó és Szumátra esőerdeiben élő emberszabású. Az elmúlt 20 évben élőhelyük 80 százalékát veszítették el, állományuk csaknem felére csökkent, mára alig 20 000 példány maradt. A drámai fogyatkozás egyik legfőbb oka, hogy olajpálma-ültetvények váltják fel az állat- és növényfajok ezreinek otthonát adó trópusi erdőket. Borneón és Szumátrán évente 1,3 millió hektár erdőt tarolnak le, égetnek fel, hogy jól jövedelmező ültetvényeket telepítsenek a helyükre. Borneó Malajziához tartozó részén, Sabah tartományban az egyenletes sorokban ültetett olajpalmák beborították a hegyoldalakat, s a friss irtásokon, az otthagyt farröngök között már növekednek a pálmacsemeték.

Nagy a kereslet a világpiacon a pálmaolajra, számos élelmiszeripari és kozmetikai termék gyártásához használják. Lenne lehetőség környezetbarát módon telepíteni az ültetvényeket, hiszen több millió hektár olyan földterület van Borneón és Szumátrán, amely alkalmas a természetésre, és nem kíván erdőirtást. A fakitermelésből származó gyors bevétel azonban nem erre ösztönzi a termelőket. A WWF, a nemzetközi természetvédelmi szervezet kezdeményezésére Brunei, Malajzia és Indonézia kormányai 2006 márciusában háromoldalú megállapodást írtak alá Borneó természeti erőforrásainak megőrzése érdekében, és újabb területek védetté nyilvánítására tettek ígéretet.

(www.greenfo.hu)

A képen látható festményt ajándékozta egykori iskolájának MATYIKÓ TIBOR festőművész, aki 1975-ben végzett Sopronban a Roth Gyula Erdészeti Szakközépiskolában.

A neves természetfestő már számos kiállításon mutatta be alkotásait, amelyekhez, elmondása szerint, sok indíttatást kapott iskolájától és az ott tanító tanáraitól.